

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

16 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Gordilă Nicolae,

judcători – Guzun Ion și Catan Liliana,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului pennial al Curții de Apel Chișinău din 07 februarie 2018, de către condamnatul

Staver Alexandru Xxxx, xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx,
xx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 11.09.2017 – 23.10.2017;

2. instanța de recurs: 24.11.2017 – 07.02.2018.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală legal executată.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Hâncești, sediul Ialoveni, din 23 octombrie 2017 Staver Alexandru a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute la articolul 264¹ alin. (3) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa, cu aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală - sub formă de amendă în mărime de 675 unități convenționale, ceea ce constituie 33 750 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, la 20 august 2017, aproximativ la ora 20:40 min., Staver Alexandru, conducând automobilul de model "Mercedes 312D" cu n/î xxxxx, pe una din străzile s. Nimoreni, r-nul Ialoveni, a fost stopat de inspectorii Inspectoratului național de Patrulare al IGP a MAI, aflați în exercițiul funcțiunii privind asigurarea ordinii publice și securității traficului rutier, la care în urma controlului, au apărut suspexții referitor la starea de ebrietate a conducătorului auto.

Astfel, Staver Alexandru, având scopul refuzului de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei și recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical, intenționat a refuzat să se supună, la solicitarea inspectorilor, de a trece testarea alcoolscopică și colectarea probelor biologice, necesare efectuării examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și

natura ei, fapt confirmat prin îndreptarea din data de 20 august 2017 și Procesul-verbal din data de 20 august 2017, privind costatarea faptei refuzului, eschivării sau împotrivirii conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscoptică sau examenul medical, ignorând prevederile pct. 11 lit. j) a Regulamentului circulației rutiere, conform căruia era obligat să se supună, la solicitarea agentului de circulație procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similar.

3. Sentința instanței de fond a fost contestată cu recurs de către inculpatul Staver Alexandru, prin care a solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să-i fie aplicate prevederile art. art. 55, 79 Cod penal și să nu-i fie aplicată pedeapsa complementară.

În motivarea cererii de recurs a invocat că are la întreținere doi copii minori, șofatul este unica îndeletnicire a sa, recunoaște vina integral și se căiește sincer de cele comise.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 februarie 2018, recursul declarat a fost respins ca nefondat.

4.1. Instanța de apel a conchis că, la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că, inculpatul a săvârșit anume infracțiunea incriminată.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

În cadrul instanței de fond, inculpatul Staver Alexandru prin înscris autentic, a solicitat examinarea cauzei în ordinea procedurii stabilite de art. 364¹ Cod procedură de penală, prin care a recunoscut vina în cele incriminate.

Din conținutul cererii de recurs înaintate de inculpatul Staver Alexandru, rezultă că, legalitatea sentinței este contestată sub aspectul individualizării pedepsei penale, precum și aplicarea prevederilor art. 55 Cod penal.

Instanța de apel a apreciat eronată alegația inculpatului de aplicare față de el a prevederilor art. 55 Cod penal, conform cărora persoana care a săvârșit pentru prima oară o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă, cu excepția infracțiunilor prevăzute la art. 181¹, 256, 303, 314, art. 326 alin. (1) și (1¹), art. 327 alin. (1), art. 328 alin. (1), art. 332 alin. (1), art. 333 alin. (1), art. 334 alin. (1) și (2), art. 335 alin. (1) și art. 335¹ alin. (1), poate fi liberată de răspundere penală și trasă la răspundere contravențională în cazurile în care și-a recunoscut vina, a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune și s-a constatat că corectarea ei este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale.

Analizând circumstanțele cauzei, instanța de apel a constatat că, inculpatul a comis o infracțiune în stare de ebrietate cu grad avansat, prejudiciind relațiile sociale cu privire la securitatea rutieră. Prin urmare, argumentele inculpatului fiind

neîntemeiate și lipsite de un careva suport probatoriu de aplicare a prevederile art. 55 Cod penal în speța dată.

Reieșind din normele vizate, corectarea inculpatului Staver Alexandru, ca scop al pedepsei penale, presupune conștientizarea de către acesta a celor săvârșite și reîntoarcerea, reîncadrarea lui în activitatea societății. El trebuie convins că respectarea legii penale este o necesitate și că numai prin respectarea legii el va putea evita aplicarea și executarea altor pedepse.

În sensul dat, este de menționat faptul că, fenomenul conducerii vehiculului în stare de ebrietate, în ultimul timp este destul de răspândit, iar în unele cazuri conducerea în stare de ebrietate alcoolică, duce la urmări cu mult mai grave. Mai mult decât atât, mijlocul de transport este un mijloc de pericol sporit, iar încălcarea regulilor de conducere a vehiculului atrage după sine sancțiuni penale dure, întru conștientizarea de către făptuitor a prejudiciului social al acțiunilor date.

Referitor la argumentele invocate recurent privind dezacordul aplicării pedepsei complementare, solicitând excluderea ei prin aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, instanța de apel a considerat că în cazul dat nu sunt aplicabile, deoarece căința sinceră a inculpatului, caracteristica pozitivă de la locul de trai, nu pot fi considerate ca circumstanțe excepționale, fiind circumstanțe atenuante prevăzute de art. 76 Cod penal, care au fost puse la baza unei pedepse prin prisma art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

În acest context, instanța de apel a invocat că, pedeapsa penală aplicată inculpatului este una legală, iar motivele invocate de ultimul sunt lipsite de suport factologic și juridic.

5. Decizia nominalizată a fost atacată cu recurs în anulare de condamnatul Staver Al., prin care solicită casarea hotărârii contestate cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie eliberat de răspundere penală cu tragere la răspundere administrativă, invocând repetat aceleași motive enunțate la pct. 3 al prezentei decizii.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului în anulare declarat, solicitând respingerea acestuia, cu menținerea hotărârii atacate, ca fiind legală și întemeiată.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispozițiilor art. 456 Cod de procedură penală, recursul în anulare fiind supus unei verificări prealabile judecării în fond a acestuia, astfel că, instanța de recurs este obligată să îndeplinească actele procedurale preparatorii și să examineze admisibilitatea în principiu a recursului în anulare în conformitate cu prevederile art. 431 și 432 Cod de procedură penală, care se aplică în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de judecată, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, raportat la prevederile art. 6 pct. 44) al aceluiași Cod, art. 4§2 al Protocolului nr. 7 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental din cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Prevederile pct. 44) art. 6 Cod de procedură penală determină ca viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată o încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

Reieșind din prevederile legale menționate, Colegiul atestă că una din cerințele esențiale la declararea recursului în anulare este motivarea acestuia din punct de vedere al prezenței erorii de drept, comise la judecarea cauzei, ce cade sub incidența noțiunii de viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea atacată.

Cu referire la prezenta cauză, Colegiul penal constată că recurentul invocă în calitate de motiv de anulare faptul, că instanțele judecătorești inferioare i-au stabilit condamnatului pedeapsa prea aspră, fără aplicarea prevederilor art. 55 Cod penal, prin care condamnatul Staver Al. să fie liberat de răspunderea penală și tras la răspundere contravențională.

Privitor la argumentele condamnatului că i-a fost aplicată o pedeapsă prea aspră fără a se ține cont de prevederile art. 75 Cod penal, Colegiul penal menționează că o astfel de eroare de drept la caz nu se atestă, acest fapt fiind pe deplin elucidat și în instanța de recurs, care a stabilit că, infracțiunea săvârșită de condamnat se califică ca fiind una ușoară, sancțiunea căreia prevede o pedeapsă cu amendă în mărime de la 900 la 1000 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de la 3 la 5 ani.

Condamnatul a recunoscut vinovăția și s-a căit sincer, cauza fiind examinată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală potrivit prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, care prevede la pct. (8), că inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o

pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă. Dacă pedeapsa prevăzută de lege este detențiunea pe viață, se aplică pedeapsa închisorii de 30 de ani.

Astfel, Colegiul penal constată că la aplicarea pedepsei condamnatului pentru infracțiunea comisă, instanța ierarhic inferioară a individualizat pedeapsa ținând cont de prevederile art. 7, 61 și 75 Cod penal, aplicând condamnatului o pedeapsă echitabilă în limitele minime fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului. Având în vedere și faptul că o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Totodată, Colegiul penal menționează că potrivit prevederilor art. 24 Cod penal, persoana care a săvârșit o infracțiune în stare de ebrietate, produsă de alcool sau de alte substanțe, nu este liberată de răspundere penală. Cauzele ebrietății, gradul și influența ei asupra săvârșirii infracțiunii se iau în considerare la stabilirea pedepsei, fiind astfel la caz, imposibilă liberarea de la răspunderea penală a inculpatului, cu tragere la răspundere contravențională potrivit prevederilor art. 55 Cod penal.

Reieșind din circumstanțele cauzei sus menționate, Colegiul penal consideră neîntemeiate argumentele recursului privind posibilitatea aplicării față de condamnat a prevederilor art. 55 Cod penal, deoarece față de ultimul a fost aplicată o pedeapsă echitabilă stabilită de legea penală, inclusiv de sancțiunea normei în baza căreia a fost condamnat și anume amenda, redusă cu $\frac{1}{4}$ din minimumul și maximumul prevăzut de sancțiune, în baza prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod penal.

Subsecvent, Colegiul penal menționează că, argumentele invocate de condamnat privind aplicarea față de el a prevederilor art. 79 Cod penal din motiv că s-a căit sincer, se caracterizează pozitiv de la locul de trai, fiind unicul întreținător al familie și are doi copii minori, nu pot fi considerate ca circumstanțe excepționale, fiind circumstanțe atenuante prevăzute de art. 76 Cod penal, care au fost puse la baza unei pedepse prin prisma art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Prin urmare, analizând materialele cauzei și hotărârea judecătorească contestată, Colegiul penal atestă că nu se constată vreun viciu fundamental sau erori de drept, ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești deja irevocabile și ar da temei de intervenire în procedura precedentă.

Conform prevederilor art. 453 alin. (2) Cod de procedură penală, recursul în anulare este inadmisibil, dacă nu se întemeiază pe motivele prevăzute în alin. (1) al acestui articol sau este declarat repetat.

Astfel, în baza circumstanțelor constatate, Colegiul penal conchide că recursul în anulare declarat de condamnatul Staver Alexandru, urmează a fi declarat inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. art. 456 alin. (1) și (3), 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului în anulare, declarat de condamnatul Staver Alexandru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 februarie 2018, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **13 iunie 2018**.

Președinte:

Gordilă Nicolae

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana